

73. MEKTUB

Yazar Ali Kara

Salı, 03 Kasım 2009 14:44 - Son Güncelleme Perşembe, 05 Kasım 2009 05:21

73. MEKTUB

Yetmiş üçüncü mektup, Kılıç Han oğlu Kılıcullah'a yazılmıştır.

Dünya ve oğullarını zemmetmek, menfaat vermeyen ilimlerin tahsili-ni terk, fuzuli mubahlardan sakınmak ve hayırlı salih amelleri işlemeye teşvik ve bunlarla alakalı hususların beyanı hakkında olucudur.

MEKTUBUN TERCÜMESİ

Allahu subhanehu, Muhammed Mustafa'nın şeriat caddesi üzere istikamette bulunmakla bizi rızıklandırırsın. O'nun sahibi üzerine salat selam ve ebedi-sürekli tahıyyeler olsun.

Ey Evlad! Dünya imtihan ve belalanma yeridir. Zahiri, çeşitli süslerle süslenmiş ve bezenmiştir. Sureti, hayallerle nakışlanmış ve renklendiril-miştir. Vehmi çizgilerle, örgülerle ve yanaklarla bezenmiştir. İlk bakışta tatlıdır, göze görünmesinde tazeliikle ve parlaklıkla süslüdür. Lakin hakikat te (dünya), üzerine hoş kokular saçılmış leştir. Kurtlar ve sineklerle dopdo-lu zibilliktir. İçecek (su) gibi görünen seraptır. Şekerle kaplanmış zehirdir. İçerisi harap ve bereketsizdir. Onun oğulları ile muamele, şu alçaklığı ve feca-atinin bulunmasıyla birlikte, hakkında söylenenlerden daha şerlidir. Ona aşık olanlar ahmak ve sihirlenmiş diye anılır. Ona

73. MEKTUB

Yazar Ali Kara

Salı, 03 Kasım 2009 14:44 - Son Güncelleme Perşembe, 05 Kasım 2009 05:21

vurgun olanlar, deli ve aldanmışlardır.

Onun zahiri ile fitnelenenler, ebedi ziyan alameti ile nişanlanmıştır. Onun tatlılığına ve tazeliğine bakanların nasibi, ebedi pişmanlıktır.

Kainatın Efendisi, alemlerin Rabbinin sevgilisi, O'nun ve âlinin üzerine salat ve selam olsun, şöyle buyurdu: **“Dünya ve ahiret ancak iki kumadırlar, eğer biri razı olsa diğeri kızar.”**

Herkim dünyayı razı ederse, muhakkak ahireti kendine kızdırmış olur. Şüphesiz onun ahiretten nasibi olmaz. Allahu subhanehu sizi ve bizi, dünya ve ehlini sevmekten muhafaza eylesin.

Ey Evlad! Bilirmisin, dünya nedir? Seni Hak subhanehu ve teala'dan perdeleyip geri bırakan her şey dünyadır, bunlar kadın, evlat, mallar, rütbe, reislik, oyun oyuncak ve faydasız şeylerle meşgul olmak (gibileri) dünyaya dahildir. [\[1\]](#)

Ahiret işlerinde tesiri olmayan ilimler de aynı şekilde dünyadandır. Şayet yıldız /gök ilmini, mantığı, hendeseyi /geometri, hesap ve benzeri faidesiz ilimleri tahsil etmek fayda verseydi, elbette felsefeciler kurtuluş ehlinden olurlardı. [\[2\]](#) Peygamber aleyhissalatü ves-selam buyurdu:

“Allahu teala'nın kulundan yüz çevirmesinin alameti, onun faydasız işlerle meşgul omasıdır.”

Şiir:

Herkimin kalbinde hardal tanesi kadar olsa;

73. MEKTUB

Yazar Ali Kara

Salı, 03 Kasım 2009 14:44 - Son Güncelleme Perşembe, 05 Kasım 2009 05:21

Hakkın gayrisından olan bir şey, bilki o hastalıktır.

‘Yıldız ilmini bilmek, namaz vakitlerini bilmek için lazımdır’ şeklinde denilen söze gelince, bunun manası ‘Namaz vakitlerini bilmek ancak yıldız ilmini bilmekle mümkündür’ şeklinde değildir, belki manası ‘Yıldız ilmi, namaz vakitlerini bilmenin yollarından biridir’ şeklindedir. Yıldız ilminden haberi olmayan pek çok insanlar, bununla beraber namaz vakitlerini, yıldız ilminde alim olanlardan daha iyi bilirler. [3]

Bunun gibi mantık, hesap ilmi ve benzerleri gibi, şariat ilimlerinin bazılarında bir nebze etkisi olan ilimler hakkında getirilen izahlar da buna yakındır. *(Yani, islamı iyi anlamak için mutlaka bu okulların ilimlerini okumak gerekir, diyenlere en güzel cevap verilmiş oldu. Nice kimseler varki okul yüzü görmemiştir, ama dünya işinde başarılıdır, zengindir, sanatkardır. Nice okulları bitirenler varki, meteliksizdirler ve başarılı olamı-yorlar. Asıl iş, Allah'ın rızasını kazandıracak ilimler ve ibadetlerdir.)*

Netice olarak, şu ilimlerle meşgul olmanın cevazı, ancak çok fazla düşünmekten sonra zahir olabilir. Bu da, onlardan maksadın ancak şeria-tın hükümlerini bilmek ve kelam/akaid ilminin delillerini kuvvetlendirmek şartıyladır, böyle olmazsa onlarla meşgul olmak asla caiz değildir.

İnsafla düşünmek gerek, mubah olan iş, onunla meşgul olununca vacib olanı kaçırmaya sebep olursa, (o iş) mubahlıktan çıkar mı çıkmaz-mı? Şüphesiz bu ilimlerle meşgul olmak, çaresiz şariat ilimleriyle meşgul olmayı kaçırır. [4]

Ey Evlad! Allahu subhanehu, nihayeti olmayan yardımının kemalin-den dolayı seni gençlik vaktinde tevbeye muvaffak kıldı, seni yüce Nakşi-bendi silsilesinden (Allah, ehlinin sırrını pak eylesin) olan dervişlerden birinin elinde inabeye muvaffak kıldı. Bilmiyorum! Senin için bu tevbe üze-rine sebat var mı, yoksa nefis seni çeşitli süslü şeylerle yoldan çıkarttı mı?

Tevbe üzerine istikametini müşkil görüyorum, zira mevsimin gençlik çağlarıdır, dünya eşyasını elde etme sebepleri kolaydır, ekseri yakınların bu hususta (istikamet işinde sana) uygun değildir.

73. MEKTUB

Yazar Ali Kara

Salı, 03 Kasım 2009 14:44 - Son Güncelleme Perşembe, 05 Kasım 2009 05:21

Ey Evlad! İş ve ihtiyat, fuzuli mubahlardan sakınmak, zaruret miktarı ile yetinmektir. Bu miktarın da kuvvetin hasıl olması, kulluk vazifelerinin edasında cem'iyyetin hasıl olması niyetiyle olması gerekir. Mesela yemek-ten maksad, ibadetleri eda etmekte kuvvetin hasıl olmasıdır. Elbise giyin-mekten maksad, avreti örtmek, soğuk ve sıcak def etmektir. Diğer zaruri mubahlarda durum aynı kıyas üzerinedir.

Nakşibendi büyükleri (Allah, onların yüce sırlarını pak eylesin), azimetle ameli tercih ettiler, mümkün oldukça ruhsattan sakındılar. Zaru-retle yetinmekte azimetler kısmındandır. Bu devlet hasıl olmazsa, mubah-lar dairesinden çıkıp, şüpheliler ve haramlara girmek lazımdır.

Muhakkak Allahu subhanehu kereminin kemalinden dolayı tam olarak pek çok nimetleri mubah eyledi. Cidden şu nimetler dairesini geniş yaptı. Şu nimetlerden nazarı kesmekle birlikte hangi yaşantı, kulun rabbi-sinin rızasına denk fiil olur. Hangi cefa, efendinin kölesinin amelleri üzeri-ne kızgınlığına benzeyebilir. Allah'ın cennetteki rızası, cennetten daha hayırlıdır. Allah'ın cehennemdeki gazabı, cehennemden daha şerlidir.

İnsan, mahkum bir kuldur, Mevla onu oğlu yapmadı, başıboş bırakmadı ki dilediği şeylere daldırsın. Düşünmek ve kalbî amelleri işlemek gerek. Yarın, nedamet ve hasretten başka bir şey hasıl olmaz. Amel vakti ancak gençlik zamanıdır. Akıllı olan bu vakti zayi etmez, fırsatı ganimet bilir. Zira iş mühimdir. Belki de yaşlılık vaktine ulaşmamak umulur. Şayet ulaşılsa, belki de onun için kalb huzuru hasıl olmaz. Şayet huzur olsa, acizlik ve zafiyet vaktinde (yaşlılıkta), amel etmeye kadir olamaz.

Hasılı kelam, cem'iyyet sebepleri şu an hasıldır, anne-babanın mev-cut olması da Hak subhanehu'nun ihsanlarındandır. Zira senin geçim işi sıkıntısı onların üzerinedir. Mevsim, fırsat mevsimidir, kuvvet zamanıdır, istitaat zamanıdır. Hangi özürle bu günün işini yarına bırakmak mümkün olsun da ertelemek tercih edilsin.

Aleyhis-salatü ves-selam Efendimiz buyurdu: **“Erteleyenler helak oldu.”**

Evet, alçak dünyanın mühim olan işlerini, bu günde ahiret işi ile meşgul olmak için yarına tehir etmek güzeldir, aksi cidden çirkin olur.

73. MEKTUB

Yazar Ali Kara

Salı, 03 Kasım 2009 14:44 - Son Güncelleme Perşembe, 05 Kasım 2009 05:21

Gençlik çağları olan şu vakit, din düşmanı olan nefis ve şeytanın istila vakti olup bunda yapılan az amel için olan itibar, bu vaktin gayrısında kat katı yapılan itibardan daha fazladır. Nasıl ki askeri bir kaidede, cesaretli ve kalbleri kuvvetli askerler için, düşmanın istilas vaktinde fazla-ca itibar vardır, hatta onlardan bu vakitte az bir amel, birazıcık bir sebat itibar edilir, kıymetli olur. Bu gibi bir itibar, şerli düşmanlardan emin olun-duğu vakitte hasıl olmaz.

Ey Evlad! Bilki mevcudatın hulasası olan insanın yaratılmasından maksad, oyun oyuncak değildir, yemek uyumak değildir. Ancak yaratıl-masından maksad, kulluk vazifelerini eda, gaffar olan noksan sıfatlardan münezzeh Mevla celle'nin mukaddes canibine doğru zelillik, kırıklık, acizlik, muhtaç olmak, devamlı sığınmak, devamlı yakarmaktır.

Şeriatı Muhammediyye'nin beyan ettiği ibadetlerin edasından mak-sad, kulların menfaatleri ve maslahatlarıdır. Onlardan hiçbir şey, şanı yüce olan Mevla canibine dönmez. Bu durumda ibadetleri gayet memnu-niyyetle eda etmek gerekir. Emirleri yerine getirmekte, onlara sımsıkı yapışmakta, yasakları terk etmek ve çekinmekte, son derece sa'yu gayret etmek lazımdır.

Muhakkak Allahu subhanehu, son derece zengin olmasıyla birlikte kullarına emir ve yasaklarla ikram etti. Bizim için şu nimete karşılık tam bir şekilde şükretmek, tam bir memnuniyetle hükümlerine yapışmakta gayret etmek gerekli oldu.

Bilki ey eylad! Dünyacılardan zahiri şafşatası ve rütbesi bulunan biri, bağlılarından birine bir hizmet ikram etse, onun menfaati yine onu emre-dene döner; nasıl onu aziz kabul eder! Ve derki 'Kadri kıymetli filan şahıs, bana şu hizmetle emretti, benim için son derece memnuniyetle o işi yeri-ne getirmek gereklidir.'

Hangi bela başımıza indi, hangi musibet isabet etti! Şanı yüce Hak tealanın azameti, nazarında şu adamın azametinden daha az oldu, çünkü azameti yüce olan Hak'kın hükümlerine yapışmakta gayret etmez. Haya etmek lazımdır, tavşan uykusundan uyanmak gerekir.

Allahu subhanehu'nun emirlerine yapışmamak iki şeyden hali değıl-dir. Ya şeriatın verdiği haberleri yalanlar; ya da Hak teala ve tekaddes'in emirleri dünyacıların emirlerinden daha düşük olur. Şu iki işin çirkinliğini iyi düşünmek gerekir.

73. MEKTUB

Yazar Ali Kara

Salı, 03 Kasım 2009 14:44 - Son Güncelleme Perşembe, 05 Kasım 2009 05:21

Ey Evlat! Şayet yalancılığı birkaç kere tecrübe edilen bir şahıs, geceleyin düşmanın aniden hücum edeceğini, tamamen filan kavmi istila edeceğini haber verse, o kavmin ileri gelenleri korunmak için elbette gay-ret ederler, şu belanın def edilmesi fikrine koşarlar, hemde haber verenin yalancılık töhmetinde olmasını bildikleri halde; zira tehlike vehmedilen yerde bile ondan sakınmak lazımdır.

Muhakkak sadık haberci aleyhis-salatü ves-selam Efendimiz, tam mübalağa ile ahiret azabından haber verdi, bununla beraber ondan asla tesirlenmezler, eğer tesirlenselerdi elbette etkilenip azabın def için tefek-kür ederlerdi. Halbuki azabın definin ilacını, sadık haberci aleyhissa-latü ves--selamın beyanı ile bildiler. Sadık habercinin haberinin, kendi yanında yalancının haberi kadar itibarı olmayanın imanı, ne kötü bir imandır. İsla-mın sureti, kurtuluştan bir şey fayda vermez. Belki kurtuluştan hasıl olması için mutlaka yakın elde etmek lazımdır. Yakın nerde!

Bilakis (bu hususta) zan ve vehim de yoktur. Zira akıl sahipleri tehli-ke ve korku bulunan işlerde vehme itibar ederler. *(Bu insanlar yakini habere itibar etmezler. Zevkleri için en ufak bir haberi değerlendirirler.)*

Aynı şekilde Allahu teala yüce kitabında buyurdu:

“Allah, yaptıklarınızı görücüdür.”

Bununla beraber onlar şu çirkin amelleri işlerler, halbuki onlar değer-siz birinin kendi amellerinden haberdar olduğunu hissetseler, asla o çirkin amellerini işlemezler. Şunların hali, iki durumdan birinden boş kalmaz, ya Hak subhanehu'nun haberini yalanlarlar, ya da Allahu tealanın haberdar olmasına itibar etmezler. Bu gibi bir davranış imandan mı, yoksa küfürden mi dir?

Bu sebeble evladımız üzerine imanını tazelemek gerekir. Üzerine salat ve selam olan Efendimiz buyurdu.

“İmanınızı –lâ ilahe il-lel-lah- sözü ile tazeleyin.”

Allahu subhanehu’nun razı olmadığı işlerde nasuh tevbeyi tekrar etmelidir. Yasaklanmış haram işlerden sakınmak gerekir. Beş vakit nama-zı cemaatle eda etmelidir. Geceyi kaim olmak ve teheccüd namazı kılmak mümkün olursa ne büyük seadettir.

Malların zekatını vermekte islamın rükunlarındanr. Elbette ve mut-laka onu eda etmek gerekir. Edasının en kolay yolu, her sene zekat niyetiyle malından fakirin hakkını ayırmak, onu kendi yanında muhafaza edip sene boyunca zekat verilecek kimselere onu sarf etmektir. Bu takdirce, her defasında zekat niyetini yenilemek gerekmez, belki ayırırken yapılan bir kere niyet yeterlidir.

Fakirlere ve hak edenlere, sene boyunca nasıl sarf edileceği malum-dur; fakat zekat niyeti ile eda edilmezse, zekattan hesab edilmiş olmaz. Bu bahsettiğimiz şekilde zekat zimmetten düşer. Aynı şekilde, sıkıntı olma dan zorluktan halas bulmuş olur. Sene boyunca fakirlere zekat miktarı sarf edilmezse, belki ondan bir miktar kalsa, aynı şekilde diğer mallardan ayrı olarak onu muhafaza etmek gerekir. Zira bu gibi bir işe her sene ihtiyaç duyulur. Her ne zamanki fakirlerin malı ayrı ve müstakil olunca, yarın edasına muvaffakiyyet umulur, bu gün hasıl olmasa da.

Ey Evlat! Nefis bizzat cimridir, saltanatı yüce olan Mevlanın emirle-rine yapışmaktan kaçıcıdır, şüphesiz söz rıfk ve yumuşaklıkla sadır oldu, değilse mallar ve mülklerin tamamı Allahu tealanın hakkıdır, kul için durak lama ve beklemenin imkanı nerden olsun! Bilakis tam bir menuniyyetle onu eda etmek lazımdır.

Aynı şekilde nefsin hevasına tabi olarak ibadetlerin edasında gev-şeklik yapmamak lazımdır. Kul haklarını ödemekte son derece gayret et-mek gerekir. Bütün gayreti sarfetmeli ki, üzerinde hiç kimsenin hakkı kal-masın. Zira dünyada hakları ödemek kolaydır, çünkü uygunluk ve tatlı sözle elde edilmesi mümkündür, amma ahirette iş müşkil olup ilaç kabul etmez.

Şer’i hükümlerden sormak, onlar hakkında ahiret alimlerinden fetva istemek gerekir, zira onların sözleri için tesir vardır. Onların zatlarının bereketi ile, fetvaları ile amel etmeye muvaffakiyyetin hasıl olması umulur.

73. MEKTUB

Yazar Ali Kara

Salı, 03 Kasım 2009 14:44 - Son Güncelleme Perşembe, 05 Kasım 2009 05:21

Dünya alimlerinden sakınmak gerekir, onlar ilmi, rütbe elde etmeye vesile ettiler. Ancak takva alimlerden kimse bulunmazsa zarureten, zaru-ret miktarı kadar onlara müracaat edilir.

Hacı Meyan Muhammed el Etreh, o tarafta dindar alimlerdenidir. Şeyh Ali el Etreh ahabblarınızdandır. Bu iki şahıstan her biri o taraflarda ganimettir. Şer'î meselelerin tahkikinde bu iki alime müracaat en uygu-nudur.

Ey Evlad! Bizim için dünyacılarla ne alaka vardır? Bizimle onlar arasında hangi münasebet vardır ki onların hayır veya şerlerinden konu-şalım. Bu babta şer'î nasihatler tamam ve kamil şekilde geldi. Açık delil Allah içindir.

Fakat bu evladımız dervişlere dönünce, inabe yolundan onlara men-sub olunca, ekser vakitlerde kalbin yönelmesi onun hallerine oldu. Bu teveccüh arada konuşmamıza sebep oldu.

Bilki şu nasihatlerin ve meselelerin ekserisi muhakkak ona ulaştı ve kulağına çalındı, fakat maksad onlarla amel etmektir, sadece bilmek değildir. Bakmazmısın ki hasta, hastalığının ilacını bilince, bu ilacı bilmek ona fayda vermez. İlacı yutmaksızın onun için şifa hasıl olmaz. Bütün ısrar ve mübalağamız amel etmek içindir. Amelden uzak olan ilim, sahibi aleyhine delil olarak dikilir.

Salat selam üzerine olan Efendimiz buyurdu: **“Kıyamet gününde insanların azab bakımından en şiddetlisi, bir alimdir ki Allahu teala ona ilmi ile fayda vermemiştir.”**

Şu evladımız bilsin ki evvelki dersi, cem'iyyet sahibleri ile olan soh-betin azlığı sebebiyle netice vermemişse de, fakat kendisinde bulunan nefis kabiliyyet cevherinden haber vermektedir. Umulan, Allahu subhane-hu'nun onu, şu inabe (dersin) bereketiyle, rızasına muvaffak kılması ve onu necat ehlinden yapmasıdır. Her halde, şu taifeye olan sevgi ipini yitirmemek gerekir. Şu cemaate sığınmak ve yakarmayı şiar/adet edinmek gerekir. Şu taifeye olan sevgi sebebiyle, Hak subhanehu'nun mahabbe-tinin teşrifini, tamamıyla kendine çekmesini, bütün leke ve kirlerden kurtar-masını beklemek gerekir.

73. MEKTUB

Yazar Ali Kara

Salı, 03 Kasım 2009 14:44 - Son Güncelleme Perşembe, 05 Kasım 2009 05:21

Şiir:

Aşk ancak bir şuledir ki muhakkak yaktı,

Bakî olan sevgiliden başka her şeyi.

[1] Bunların sevgisi, Allah ve resulünün önüne geçerse ve ibadetlere engel olursa, dünya hükmünde olurlar. Bunlardan muhab şekilde istifade edip kulluğu yerine getirmek lazım.

[2] Bu ilimlerin tahsili ancak dünyada helal kazanç için olursa caiz olur. Diğer maksadlar için vakti bunlarla öldürmek ve Kur'an ilimlerinden geri kalmak asla caiz olmaz.

[3] Hatta yıldızlar ve gök bilimleriyle uğraşanların ekserisi namaz kılmazlar. Şayet ilimlerinde bir fayda olsaydı, önce kendileri hidayet bulurdu, sadece desinler için ilim elde etmek kişiye zarar verir. Batı dünyası bu gibi ilimlerde ilerlediği halde neden Allah'a secde etmez!

[4] Bu zamandaki dünyacılar ve onların teşvik ettiği ilimlerin, kişileri gerçek marifetten nasıl men ettiğini iyi anlamak gerekir. Din ilmi tahsil eden, hafızlık yapan talebeleri bundan uzaklaştıranlar, yaptıkları zararı iyi düşünsünler.